

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 12. Van sijne groote gaven Godts, ootmoedicheyt, eenvoudicheyt,
verstervinghe ende andere deughden.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

dupbelg quam / waer dooz sy seude lo-
 pende peerden t' achterhaelen ende op den
 rugghe te springhen. Dien dagh en heeft
 sy gheen baete gheboelt / maer den dagh
 daer naer al BERNARDVS den dien-
 Gods dede / is sy in de Misse gheromet
 almaer sy deertelijck ghequelt wiert
 BERNARDVS dit siende ende medelij-
 den hebbende / daer by in dierghelijck
 materien Godts barmherticheydt ghe-
 proeft / heeft den dupbel bebolen te bet-
 trecken / die terstont is upt-ghelooopen
 ende verdwinenen / soo dat de vrouwe niet
 alleenelijck vanden dupbel maer oock
 haerder sieckte verlost was.

Bernar-
 dus leeft
 Misse-

Den duy-
 vel ver-
 laet haer.

CAPITTEL XII.

Van sijne groote gaven Godts, oot-
 moedicheydt, eenvondicheyt,
 verstervinghe ende andere
 deughden.

Den lof
 die hem
 de men-
 schen ge-
 ven.

SWelcke ende diegheelijcke mirake-
 len heeft hy veele ghedaen wesende
 int gheberghen ende boozts alle plaetsen
 die hy dooz-reysde / daer dede hy wel daer
 sien de siecken / hier in blinden te ver-
 lichten / daer in roztsen te ghenesen / bo-
 ven dese gaven was de prinpaelste de bo-
 seten te helpen. Weele verwonderden sijne
 ghe-

gheleertheydt / sommighe sijne befundere
 manieren van leben / andere sijnder mi-
 rakelen / en al ist saecken dat dit groote
 gabe Godts sijn / nochtans is sijne diepe
 ootmoedicheyt meerder te verwonderen.
 Hy was een wtuercozen bat dat den
 naem Godts booz de heydenen ende Co-
 ninghen onbebreest bercondichden. Hy
 was by een teghelijck van soo grooten
 aehringhe dat de Prinsen deser weerde
 hem onderdaenich waeren / de H. Kroom-
 selje Carolijcke Kercke ghezuyckten in
 seer ghewichtighe saeken sijnen vaet / soo
 dat sy door volle authozitheydt hem
 ghantsche rijcken onderwierp / alwaer
 hy sijne wercken met groote mirakelen
 bebestichden. BERNARDVS met alle
 dese wondere gratien boozcomen sijnde /
 en heeft nochtans noyt buypen sijn sel-
 ven in wonderheden ghe wandelt / van
 sijn seluen alrijdt ootmoedich gheboelen
 hebbende / achtende sijn seluen eenen
 knecht ende niet meester sijnder wercken.
 Want Godt alleen heft hy sijne wercken
 toegheschreven / wiens macht ende
 craght inden aenghenaemen tijdt ende
 dagh van saelicheydt met hem was / ver-
 klesende tot t' Ewangellie sijnen dienaer
 eenen man wiens siel den H. Gheest ver-
 tiert hadde. En om dat sijne eenvoudi-
 gheydt geen dobbelheydt / noch sijn wer-
 ken

Sijne
 groote
 macht.

Sijne
 overdieps
 ootmoe-
 dicheydt.

Sijne
 eenvou-
 dicheydt.

ken eenich bezogh besmetten / daerom
 is hy altyt onberroerlyck van gheest
 gheleuen. Die om dat hy altyde blif-
 kender en supbender soude worden /
 wiert daeghelijck in't fourneys bande
 goddelijcke liefde gheproeft / maer om dat
 e' niet verroesten en soude wiert het dichte
 wils op e' aenbelt van quellingen met
 den hamer van mortificatie ghesmeden /
 want noyt en heeft hy sonder sieckte ghe-
 weest. Hy was seer slap van lichaem en
 sterck inden gheest ende de ghenuchte of
 verheughen dat hy niet en hadde in't li-
 chaem / hadde hy inden heere / diuersche
 ghemeynten ende steden hebbhen hem
 door eenen herder begeert. Wyf bisdom-
 men op diuersche iuden sijn hem ghe-
 presenteert van Langres ende Chalons
 in Bourgundien; Lanuensis ende Mila-
 nen in Italien ende Reims de Edelste
 stadt van Franckrijck. In alle dese oc-
 casien van soo verheben staet en isse
 gheen eerghiericheydt in sijne siele ghe-
 comen noch opt sijnen boet tot dese hoo-
 ghe ampten gheruert. Hy hadde meer
 plaister inde ploegh en egghe als inden
 myter ende rinck. Als hem aenghedient
 wiert eenighe Bisschoppelijcke digni-
 teydt / en wepgherde noch aenbeerde de
 conditie / seide / niet sijns selfs maer in
 een anders dienst te wesen. De Religi-
 on

Sijn le-
 verheydt
 des
 geests.

Sijn ver-
 vorpin-
 ghe der
 dignitey-
 ten:

Capittel XII.

155

fen hoerende datse hem tot Bisschop
wilden kiezen hebben gheantwoort ; al
dat wy inde wereldt hadden hebben wy
beroght om den ghebonden kostelijcken
Margariet steen te kooppen/maer om twee
reldelijck goet en mach hy niet weder-
keeren/ ist dat wy van desen kostelijcken
steen berooft worden/soo ist te breefen dat
wy vergaen sullen. Dese heplighe Reli-
gieusen waeren ghetwaxent met de au-
thoriteydt vanden Paus / dat niemant
de blijfchap haer soude ontnemen ende
een anders vertroostinghe soude worden
haer tribulatie; met dese ende andere re-
denen hebben sy de gedeputeerde ver-
den ghepaeyt/die quaemen om hem toe
Bisschop te kiezen/ soo dat sy met groote
droefheydt moesten vertrecken.

De affe-
ctie der
Religieu-
sen tot
haeren
yaeder.

CAPITTEL XIII.

Van sine deughden, en hoe hy tot
Claravaux compt, alvvaer hy de
Religieusen in stichtighe een-
saemheydt heeft gnevonden.

DE groote heplicheydt ende wonder-
baere wercken van BERNARDVS
waeren nu heel Italien/Hispanien ende
Franckryck dooz verspreyt : soo dat een-
je.

Van sijne
vermaer-
theydt.